

Sygn. akt: I C 527/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 marca 2018r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Tomasz Cichocki
Protokolant:	p.o. sekretarza sądowego Żaneta Kowalska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27 marca 2018 r. w K.

sprawy z powództwa P. O.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda P. O. kwotę 33.101,84 zł (trzydzieści trzy tysiące sto jeden złotych i osiemdziesiąt cztery grosze) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w wysokości 7 % w stosunku rocznym liczonymi od kwoty:

- 29.500,00zł (dwadzieścia dziewięć tysięcy pięćset złotych) za okres od dnia 20.12.2016r. do dnia zapłaty,

- 500,00 zł (pięćset złotych) za okres od dnia 16.02.2017r. do dnia zapłaty,

- 3.101,84 zł (trzy tysiące sto jeden złotych i osiemdziesiąt cztery grosze) za okres od dnia 09.03.2018r. do dnia zapłaty;

II. w pozostałej części powództwo oddala;

III. zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda P. O. kwotę 6.420,10 zł (sześć tysięcy czterysta dwadzieścia złotych i dziesięć groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. zwrócić pozwanemu kwotę 598,38 zł (pięćset dziewięćdziesiąt osiem złotych i trzydzieści osiem groszy) tytułem niewykorzystanej zaliczki.

I C 527/17

UZASADNIENIE

Powód P. O. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 30.000,00 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 20.12.2016r. od kwoty 29.500,00 zł i od 15.02.2016r. od kwoty 500,00 zł. Podniósł, że w dniu 16.03.2016r. doszło do uszkodzenia jego pojazdu A. nr rej. (...) przez sprawcę posiadającego ubezpieczenie OC u pozwanego. Pozwany przyjął swoją odpowiedzialnością skutki kolizji i wypłacił odszkodowanie w kwocie 6 461,13 zł. W ocenie powoda kosztorys ubezpieczyciela został znacznie zaniżony. Szacunkowy prawidłowy koszt naprawy pojazdu wg powoda to 39 795,93 zł, stosownie do ekspertyzy sporządzonej na zlecenie powoda. Koszt tej ekspertyzy poniesiony

przez powoda to 500,0 zł. Jako podstawę żądania wskazał art. 363§1 kc w związku z art 415 kc i art. 822§1 kc. Z kolei żądanie zapłaty odsetek wynika z art. 481§1 i 2 kc w zw. z art. 817§1 kc.

Pismem z dnia 28.02.2018r. powód rozszerzył powództwo do kwoty 33 101,84 zł roszczenia głównego z odsetkami od dat i kwot wskazanych w pierwotnym żądaniu oraz od kwoty 3 101,84 zł od dnia następnego po doręczeniu pozwanemu odpisu pisma rozszerzającego powództwo (rozszerzenie powództwa – k. 96, doręczenie pozwanemu – k. 100).

Pozwany (...) S.A. z siedzibą w W. wniósł o oddalenie powództwa. Przyznał, iż przyjął na siebie odpowiedzialność za szkodę powstałą wskutek zdarzenia z dnia 16.11.2016r. w pojeździe powoda. Przyznał fakt wypłaty kwoty 6 461,13 zł z tytułu kosztów naprawy pojazdu w oparciu o kosztorys naprawy, pozostawiając możliwość ostatecznego rozliczenia w oparciu o rachunki za wykonanie naprawy. Powód takich rachunków nie przedstawił, domagając się zapłaty odszkodowania w oparciu o zlecony przez siebie kosztorys. Dalej podniósł, że zgodnie z art. 363 kc, szkodę należy uznać za zrekompensowaną, gdy poszkodowany otrzyma zwrot rzeczywiście poniesionych przez siebie kosztów naprawy lub otrzyma różnicę pomiędzy wartością pojazdu sprzed szkody i po szkodzie. W obu tych przypadkach stan majątkowy poszkodowanego nie dozna uszczerbku, a wybór sposobu ustalenia wysokości odpowiedniej sumy pieniężnej powinien brać pod uwagę wszelkie okoliczności sprawy. Różnica pomiędzy kalkulacją zleconą przez powoda i wykonaną przez pozwanego sprowadza się do tego, że w kalkulacji powoda przyjęto ceny części zamiennych właściwe dla cen producenta pojazdu oraz różnej wysokości stawki robocizny. W ocenie pozwanego bezkrytyczna akceptacja stawek z kalkulacji powoda bez udokumentowania poniesienia tego kosztu może doprowadzić do nieuzasadnionego wzbogacenia się powoda kosztem pozwanego, albowiem nie jest to koszt niezbędny do przywrócenia pojazdu do stanu sprzed wypadku. Nie jest kosztem niezbędnym zakup części zamiennych w najwyższych występujących na rynku cenach, gdy mogą być użyte części w cenach niższych bez utraty jakości. Prowadziłoby to do uczynienia naprawy uszkodzeń nieopłacalną, albowiem koszty przewyższałyby wartość naprawianego pojazdu w stanie przed powstaniem szkody. W takim wypadku szkoda winna być wyliczona metodą dyferencyjną przez ustalenie wysokości odszkodowania jako różnicy między wartością pojazdu w stanie nieuszkodzonym i po szkodzie.

Po doręczeniu pisma rozszerzającego powództwo dnia 08.03.2018r. pozwany zajął stanowiska co do rozszerzania, w szczególności nie zmienił dotychczasowego.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 16.11.2016r. około godz. 16.00 doszło do kolizji, w wyniku której został uszkodzony samochód A. (...) nr rej. (...), należący do P. O.. Sprawca szkody, prowadzący samochód F. (...) cofając nie zachował odpowiedniej odległości i uderzył w jadący ul. (...) w K. pojazd marki A.. Wskutek zdarzenia w pojeździe powoda uszkodzeniu uległy: błotnik przedni lewy, błotnik przedni prawy, chłodnica, krata wlotu powietrza, pokrywa przednia, reflektor przedni lewy, reflektor przedni prawy oraz zderzak przedni. Sprawca szkody posiadał ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej u pozwanego.

Szkoda została zgłoszona ubezpieczycielowi sprawcy szkody dnia 17.11.2017r.

(d.: bezsporne, zgłoszenie szkody w aktach szkody, umowa kupna pojazdu w aktach szkody, notatka służbowa (...) z 06.12.2016r., zdjęcia uszkodzonego pojazdu w aktach szkody – na (...))

Po zaistnieniu szkody ubezpieczyciel sprawcy szkody wypłacił poszkodowanemu odszkodowanie w łącznej wysokości 6 461,13 zł.

(bezsporne)

Po otrzymaniu wyceny (...) powód zlecił dokonanie kalkulacji kosztów naprawy rzeczoznawcy M. D., który koszty naprawy oszacował na kwotę 39 257,06 zł. Za wykonanie ekspertyzy powód zapłacił rzeczoznawcy kwotę 500,00 zł.

(d.: ekspertyza – k. 13-16, faktura Vat – k. 17)

Pismem z dnia 31.01.2017r. powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 32 795,93 zł tytułem dopłaty do odszkodowania oraz zwrotu kwoty 500,00 zł poniesionej na ekspertyzę.

Pismem z dnia 20.02.2017r. pozwany podtrzymał dotychczasową wysokość odszkodowania .

(d.: bezsporne)

Koszt naprawy pojazdu powoda A. (...) nr rej. (...) to kwota 39 062,97 zł, która stanowi koszt przywrócenia pojazdu do stanu sprzed szkody. Wartość pojazdu na datę szkody to 56 200,00 zł.

(d.: opinia biegłego z zakresu techniki motoryzacyjnej M. P. – k. 56-76).

Sąd zważył, co następuje:

Sporem pomiędzy stronami objęta była jedynie wartość szkody w pojeździe powoda marki A. (...) nr rej. (...). Pozostałe okoliczności sprawy były pomiędzy stronami bezsporne, w szczególności okoliczności zaistnienia szkody oraz odpowiedzialność pozwanego za szkodę wynikająca z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej sprawy. Bezsporny był również zakres uszkodzeń pojazdu.

Na okoliczność ustalenia wartości szkody, tj. kosztów naprawy pojazdu powoda Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu techniki motoryzacyjnej (opinia biegłego M. P. –k. 56-76). Wskazana opinia nie była kwestionowana przez strony, w szczególności strona pozwana nie zgłaszała żadnych zastrzeżeń, co do wyliczenia wartości szkody, wartości rynkowej pojazdu w dacie zdarzenia powodującego szkodę oraz ustalenia biegłego, iż naprawa pojazdu była opłacalna i ekonomicznie uzasadniona. W ocenie Sądu, opinia biegłego jest pełna, wyczerpująca, nie zawiera sprzeczności, błędów faktycznych ani logicznych. Mając powyższe na uwadze, Sąd w całości podzielił wnioski opinii biegłego. Podkreślenia przy tym wymaga, iż stosownie do opinii biegłego, w okolicznościach sprawy tylko naprawa z zastosowaniem części oryginalnych pozwala na restytucję pojazdu do stanu sprzed szkody, ponieważ użycie części oryginalnych daje gwarancję niezawodności i trwałości na poziomie producenta pojazdu, czego nie mogą zagwarantować części alternatywne. Pozwany nie wykazał natomiast, by w pojeździe w dacie szkody były zamontowane części nieoryginalne (k. 57, opinia – k. 2)

Stosownie do zasady wyrażonej w art. 363§1 KC, naprawienie szkody polega na przywróceniu stanu poprzedniego, chyba że poszkodowany wybrał świadczenie polegające na zapłacie odpowiedniej sumy pieniężnej albo że za świadczeniem w pieniądzu przemawiają szczególne okoliczności. Z tej zasady, a ponadto z podstawowej normy art. 361§2 KC, wynika również, że w wypadku uszkodzenia rzeczy w stopniu umożliwiającym przywrócenie jej do stanu poprzedniego, odszkodowanie powinno umożliwić doprowadzenie jej do tego stanu. Należy również mieć na uwadze, iż stosownie do art. 361§2 k.c., naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządono.

W świetle orzecznictwa utrwalony jest pogląd, który aprobowany jest także w doktrynie, że koszt naprawy uszkodzonego w wypadku komunikacyjnym pojazdu, nieprzewyższający jego wartości sprzed wypadku, nie jest nadmierny w rozumieniu art. 363 § 1 k.c. Przyjmuje się, że nieopłacalność naprawy, będąca przesłanką wystąpienia tzw. szkody całkowitej, ma miejsce wówczas, gdy jej koszt przekracza wartość pojazdu sprzed wypadku. Stan majątku poszkodowanego, niezakłócony zdarzeniem ubezpieczeniowym, wyznacza bowiem rozmiar należnego odszkodowania (vide - uzasadnienie postanowienia SN z 12.01.2006r., III CZP 76/05).

Błędne jest również stanowisko pozwanego, jakoby wypłata odszkodowania poszkodowanemu w okolicznościach sprawy była uzależniona od wykazania przez niego poniesienia kosztów naprawy pojazdu w rozmiarze większym niż odszkodowanie przyznane przez pozwanego.

Wobec powyższego należało uznać, iż wypłacone dotychczas przez pozwanego odszkodowanie w kwocie 6 461,13 zł było zaniżone, tj. nie pokrywało kosztów przywrócenia uszkodzonego pojazdu do stanu sprzed szkody.

Mając zatem na uwadze powyższe, Sąd uwzględnił powództwo z tego tytułu do kwoty 32 601,84 zł, tj. różnicy pomiędzy wysokością wypłaconego do tej pory odszkodowania a wartością kosztów przywrócenia pojazdu do stanu sprzed szkody.

Za zasadne Sąd uznał także żądanie zapłaty przez pozwanego kwoty 500,00 zł tytułem poniesionych przez pozwanego kosztów sporządzenia opinii prywatnej. W ocenie Sądu, poniesiony przez powoda koszt opinii prywatnej pozostaje w związku przyczynowo - skutkowym z zaistniałym zdarzeniem, zważywszy, iż zgodnie z ustaleniami Sądu, przyznane przez pozwanego odszkodowanie było rzeczywiście znacznie zaniżone. W tych okolicznościach należało przyjąć, iż uzyskanie przez powoda prywatnej ekspertyzy było konieczne do ustalenia zasadności jego stanowiska i rozmiaru odpowiedzialności odszkodowawczej pozwanego. Wobec tego koszt ekspertyzy stanowi szkodę podlegającą naprawieniu na podstawie art. 361 k.c. (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 2 września 1975 w sprawie I CR 505/75, LEX nr 7747).

Wobec powyższego Sąd ostatecznie zasądził na rzecz powoda kwotę 33.101,84 zł.

W okolicznościach sprawy uzasadnione jest również co do zasady żądanie pozwu w zakresie odsetek. Stosownie do art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (j.t.: Dz.U. z 2016r., poz. 2060 ze zm.), ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o szkodzie. Zgłoszenie szkody wpłynęło do pozwanego w dniu następnym po dacie zdarzenia, tj. 17.11.2016r., stąd odszkodowanie w pełnej wysokości winno zostać wypłacone najpóźniej do dnia 17.12.2016r. Skoro w zakreślonym terminie zostało wypłacone w zaniżonej wysokości, to w świetle art. 481§1 i 2 KC uzasadnione jest roszczenie powoda o zapłatę odsetek od pozostałej do wypłaty części odszkodowania. Jednocześnie dysponentem roszczenia w tym zakresie była strona powodowa, wobec czego stosownie do art. 321 kpc Sąd orzekł o odsetkach od kwoty 29 500,00 zł i od kwoty 3 101,84 zł – stosownie do żądania pozwu i pisma rozszerzającego pozew.

Nie było natomiast w całości zasadne żądanie zapłaty odsetek od kwoty 500,00 zł, których datę początkową powód określił na 15.02.2016r., tj. na 9 miesięcy przed datą zdarzenia powodującego szkodę. Zgodnie z fakturą z dnia 16.01.2017r. (k. 17) kwota ta została zapłacona przez powoda dnia 16.01.2017r., a pozwany został wezwany do jej zapłaty pismem z dnia 31.01.2017r. (k. 18). We wskazanym piśmie termin do uiszczenia tej kwoty został określony na dzień 15.02.2018r. Stosownie zatem do art. 476 k.c. w zw. z art. 481§1 i 2 k.c. pozwany znalazł się w zwłoce z zapłatą tej kwoty dnia następnego po upływie terminu wyznaczonego przez powoda. Od tej też daty, tj. od dnia 16.02.2017r., na podstawie powołanych przepisów, Sąd zasądził odsetki od kwoty 500,00 zł. W pozostałej części natomiast żądanie pozwu w tym zakresie oddalił jako nieuzasadnione. Tylko tego zakresu, tj. oddalenia zadania zapłaty odsetek od kwoty 500,00 zł za okres sprzed dnia 16.02.2017r. tyczyło rozstrzygnięcie Sądu o oddaleniu powództwa w pozostałej części zawarte w pkt II wyroku.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98§1 i 3 kpc, stosownie do zasady odpowiedzialności za wynik procesu. Sąd miał przy tym na uwadze, iż powód utrzymał się w swoim żądaniu co do roszczenia głównego w 100%, a oddalenie powództwa dotyczyło jedynie niewielkiej części roszczenia o odsetki - znikomej w stosunku do roszczenia głównego. Koszty procesu poniesione przez powoda zostały ustalone na podstawie złożonego przez jego pełnomocnika spisu kosztów (k. 108) i obejmowały, poza kosztami zastępstwa procesowego, opłaty sądowej oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, również zaliczkę w kwocie 1000,00 zł uiszczoną przez powoda na poczet kosztów opinii biegłego i koszty stawienia pełnomocnika. Koszty zastępstwa procesowego zostały natomiast ustalone w wysokości wynikającej z §2 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (j.t.: Dz.U. z 2018r., poz. 265).

Zważywszy natomiast, iż zaliczka uiszczona przez pozwanego w kwocie 1000,00 zł na poczet kosztów opinii biegłego nie została wykorzystana w całości, Sąd orzekł o zwrocie niewykorzystanej części, stosownie do art. 80 ust. 1 i 84 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (jedn. tekst: Dz.U. 2018, poz. 300).